

paru, potem sta pa pristopila k oltarju dva zlata para. To je bil izvanreden prizor! Veličastno so se opravili cerkveni obredi in druge molitve in potem se je darovala slovesna sveta maša večnemu Bogu v zahvalo. Po dovršeni slovesnosti v cerkvi se poda s svojo rodbino prvi zlati par v farovž, kjer so jim domači župnik napravili veseli obed, drugi zlati par je pa korakal med godbo ter v spremstvu obilne rodbine na svoj dom, kjer so se prepevale vesele pesmi in se glasilе marsikatere živahne napitnice. Izrekala so se voščila, da bi oba para včakala zdrava in vesela svojo biserno, šestdesetletno poroko!

Od Sv. Martina ob Paki. (Odgovor.) V listu «Domovina» od 11. aprila 1902, št. 28, se nahaja dopis pod naslovom «Iz Rečice na Paki». V tem dopisu napada neki dopisnik našega zasluženega in občespoštovanega, g. Martina Pirtošeka. — Dopisnik piše, da je bil naš župan izvoljen 18. sušca 1899. To pa ni res! Gosp. Pirtošek je bil izvoljen za župana dne 28. majnika 1899, od glavarstva potrjen pa je bil 8. junija istega leta. O tem se lahko vsako prepriča pri okrajnem glavarstvu ali pa pri tukajšnjem županskem uradu. Dopisnik namiguje g. Pirtošku, naj odstopi od županstva, ker mu je že 3 letna doba potekla. Iz zgoraj navedenih števil je pa razvidno, da gosp. Pirtošek se ni dolžan novih volitev razpisati. Dalje se dopisnik norčuje iz gosp. župana, češ, kako so občani veseli, da imajo tako skrbnega župana, da se po končani dobi skrbi za nje in županuje. Da, res so občani lahko veseli tako skrbnega župana, to je res. Da je to res, se razvidi iz tega, da županuje on v naši občini že 13 let. On si je v tem času pridobil mnogo zaslug. Ko ne bi bil všeč občanom, gotovo bi ne bil toliko krat izvoljen za župana. Kako se v naši občini gospodari, se razvidi iz tega, da imamo tako nizke občinske doklade, namreč po 20%. Vrh tega pa še ima občina denarja okoli 5000 kron. Jaz mislim, da so redke takšne občine! Dalje piše dopisnik o našem županu kakor bi bil kakšen nemškutar. V resnici pa je on Slovenec z dušo in telesom. Dalje mu dopisnik predbaciva, da nemško uraduje. Le pridite gospod dopisnik v občinsko pisarno in se prepričajte. Ali se ne uraduje v slovenskem jeziku? Res je, da se morebiti včasih v kakšen čisto nemški kraj pošlje kakšna nemška uloga, toda kakor rečeno, le včasih. Sicer še pa tega ne stori župan, ampak občinski tajnik, ki pa tudi ni nikakšen nemškutar, ampak Slovenec, ki vse slovensko uraduje in se nemščine le tedaj posluži, kadar razvidi, da je potreba. (To ni nikdar! Ako nemška občina ne razume slovenskega dopisa, si ga da lahko v Gradcu pri namestnji na nemško prestaviti. Opomb. uredništva.) Dalje dopisnik oponaša gosp. županu, da hrepeni po zlatem križcu. To ni drugaz, ko grdo obrekovanje. Gosp. Pirtošek se ni nikoli pričakoval ali želel zlatega križca. On ni sebičen in za svoje zasluge ne pričakuje nikakšnega plačila ali odlikovanja. Zakaj toraj napadate našega župana? Čujte, gospod dopisnik! Ali Vam ne očita vest, da vse to delate le iz osebne mržnje do g. Pirtošeka? Morebiti si pa tudi hočete pribaviti — županski stolec, oziroma svojim —? Hm, ne vemo, kako bo kaj slo! Si bomo pomislili, koga bomo volili! Kadar se sliši, se nekaj kuha, samo da se ne bi prismodilo! Omenjeni dopisnik tudi piše: Mi se potegujemo za univerzo, za slovensko gimnazijo itd. No, res smo radovedni, kako ste se že kaj «potegnili» za vse to? H komu kliče dopisnik: «Bodimo možje!» Da, bodimo možje, da bodemo delovali v slogi za naš narod, ne pa, da bi skrbno pazili na vsako napako svojega bližnjega in ga za vsako malenkost in pri vsaki priliki po časnikih dirali. Stem za narod ne boste nič storili, pač pa se lahko stem povzroči v občini prepir, ki nam ne bo ne v čast ne v korist. Toraj vam, gospod dopisnik, tudi jaz zakličem: «Vse osebnosti na stran, ne glejmo na napake drugih, ko jih sami kolikor toliko imamo, delujmo za narod in bodimo možje.»

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katoliško slovensko politično društvo na Teharjih ima v nedeljo 27. t. m. ob pol 4. uri popoldne v gostilni g. Josipa Šušteriča svoj redni občni zbor s sledečim vspeodom: 1. Letno poročilo; 2. Poročilo tajnika; 3. Poročilo blagajnika; 4. Sprejem novih udov; 5. Volitev odbora; 6. Slučajnosti. — Po občnem zboru se bode skrbelo za prijetno poučno zabavo. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Politično društvo „Naprej“ v Celju priredi svoj redni občni zbor za l. 1901/02 dne 27. aprila 1902 ob 9. uri dopoldne v gostilniških prostorih Narodnega doma v Celju. — Ker se bodo pri tem zborovanju pretresovale razmere celjske ter se razpravljalo, kako bode društvo v zanaprej postopalo z bok zboljševanja slovenskega stališča v Celju ter se bode zborovanja vdeležilo precejšno število zavednih narodnjakov iz celjske okolice. bode to zborovanje velevažno in gotovo zanimivo. Pričakujemo toraj, da se zborovanja vdeležijo vsi narodnjaki, posebno slovenski trgovci in obrtniki celjski, za blagor katerih je to društvo v prvi vrsti vneto. Odbor.

Najvišje potrjenje sta dobila g. Rogina načelnikom, g. Günther pa načelnikom namestnikom slovenjegraškega okrajnega zastopa.

Politični uradniki. Namestnik je imenoval namestn. koncipista dr. A. pl. Buchta in R. vit. Schlicka okrajnim komisarjem in namestnik-ga konceptnega praktikanta Alfred barona Walzdorff namestniškim koncipistom. Sami Nemci plave krvi.

Dr. Matija Murko, naš rojak iz Št. Urbana pri Ptujju, je imenovan rednim profesorjem filologije na graškem vseučilišču namesto upokojenega dr. G. Kreka. Gimnazijo je študiral v Mariboru, vseučilišče v Gradcu ter bil l. 1886 sub auspiciis imperatoris promoviran doktorjem modroslovja.

Častni občan. Občina Drensko rebro, Pilštajn in Zdole so izvolile č. gosp. župnika pilštajnskega Marka Tomažiča častnim občanom. Čestitamo!

Poslanec vit. Berks je v državnem zboru predložil prošnjo »bral. društva v Sevnici« za dvojezični pečat pri poštnem uradu v Sevnici.

Slovenski advokat v Marnbergu. Advokat dr. Fr. Pikel se je preselil iz Kozjega v Marnberg.

Dijaški dom v Celju. V Celju se je na poziv g. dr. Iv. Dečka izvolila sedmerica gospodov, ki bo skrbela, da se sezida v Celju »Dijaški dom.«

Na Bregu pri Celju so izkopali dne 17. t. m. človeško okostnico, ko so kopali na prostoru, kjer se zida nova hiša. Sumi se, da bodo prišli na sled zločinu.

Posilinemec — obsojen. G. Martin Bresnik, znani pristaš Nemcev, čeprav slovenskega rodu, sedaj pri Sv. Marjeti blizu Maribora, je bil pri tukajšnjem okrajnem sodišču zaradi častikraje obsojen na 10 K. Heil!

Prijatelj mladine. Blg. gospod dr. Jos. Barle, c. kr. notar v Kozjem, podaril je za knjižnico mladine na okoliški šoli Slovenj Gradec 10 K. Za ta velikodušni dar se mu v imenu šolske mladine najtopleje zahvalujeta krajni šolski svet in šolsko vodstvo. Bog plati! Vivat sequens!

Iz šole. Deželni šolski svet je dovolil, da se omoži učiteljica gospica Marija Skrlec pri Sv. Miklavžu blizu Ormoža z ondotnim učiteljem g. Ivanom Tomažičem. — Na ljud-

ski šoli pri Sv. Miklavžu blizu Ormoža je imenovana za učiteljico gđc. Mar. Valenčak. V pokoj stopi učit. g. Anton Voith, službujoč v šoli na Breznu in učiteljica gđc. Fr. Ekert v Marenbergu. Na ljudski šoli v Grižah pri Celju je nameščen začasni učitelj g. R. Wudler iz Mozirja.

Nova šola. V Kailu pri Dolu so ustanovili podružnično šolo, kamor bodo hodili iz Dola poučevati od 1. aprila do konca avgusta vsakega leta po trikrat v tednu.

V Zrečah je tamošnje društvo »Straža« minolo nedeljo zborovalo. Poročilo priobčimo v prihodnji številki našega lista.

Pogorela je dne 21. t. m. ob polu 8. uri zvečer Burčeva viničarija, last Urbasa na Slemenu. Ognjegasci iz Kamce so bili prvi na lici mesta.

Hum pri Ormožu. Dne 10. t. m. bile so tukaj občinske volitve. V odbor so bili izvoljeni gg. Ivanuša Martin, Ivanuša Miha, Jeremie Ivan, Lesjak Ivan, Masten Ivan, Podgorelec Ivan, Podgorelec Matija, Porekar Anton, Škrinjar Andrej, Šterman Franc, Vaupotič Jakob in Vtičar Martin, ki so vsi poštene katoliško-narodni možje. Pri izvolitvi starešinstva dne 20. t. m. hoteli so vsi odborniki v prvi vrsti pokazati dosedanjemu prvemu svetovalcu g. Martinu Ivanušu, ki je razun zadnje dobe osemnajst let izborni županoval povsem zaslužen priznanje in hvaležnost ter so ga soglasno izvolili zopet županom. Izvoljeni se zahvali za to zaupanje, a iz postavnih uzrokov izvolitev odkloni. Pri drugi volitvi bil je tudi enoglasno novim županom izvoljen vrl gospodar in narodnjak g. Ivan Masten, občinskima svetovalcema pa gg. Martin Ivanuša in Martin Vtičar. Daj Bog, da bi novi odbor srečno deloval z najboljšimi uspehi za korist občanov in mile domovine.

Na Humu pri Ormožu je umrla 10. t. m. pridna hčerka svojih skrbnih staršev 20-letna Antonija Štiberc. Bila je vseskozi poštna deklica že v šoli in tudi sedaj, ko se je trudapolno šivati priučila, da bi si ložje služila svoj kruh. A pobrala jo je jetika v prezgodnji grob. Humska dekleta kupila so ji lep venec z narodnim trakom ter jo belo oblečene spremile z mnogobrojnim občinstvom k večnemu počitku. Starši in roditelji tolažite se: zgodila se je Božja, a ne vaša volja. Bodi pokojni vsestranski večni spomin.

Rojaki! V zadevi celjske slovensko-nemške gimnazije priborili smo si Slovenci združeni z vsemi avstrijskimi Slovani sijajni vspeh. Dne 21. marca zmagala je naša pravična stvar nad narodno nestrpnostjo in zagriženostjo tujega naroda, in opravičena radost napolnjuje vsako slovensko srce. Pa ta radost naj dobi primeren, viden, slovenskemu narodu trajno korist donajajoč izraz!

Za celjsko slovensko gimnazijo, ta tako ljuto sovražena in tako vztrajno branjen učni zavod osnujmo »Dijaški dom« v Celju! Dovolj ima ta naš gimnazijalni zavod dijakov. Ni nam jih treba loviti po vseh kronovinah avstrijskih in ni nam jih treba jemati drugemu narodu. Ali mnogo, premnogo teh naših dijakov trpi za čas svojega solanja hudo revščino, in to pogosto ravno najbolj nadarjeni dijaki, katerim je Bog podelil sicer krasen dar, bistro glavico, ali pičlo imetka. In brička revščina je kriva, da mnogi omaga, da ne more šole nadaljevati in dovršiti; pomanjkanje in glad vcepita marsikateremu nadebudnemu mladeniču kal hiranja in pre-rane smrti. Revščina sili mnoge, da morajo iskati si stanovanje daleč zunaj mesta, ali v mestu jemati najceneja, vsled tega pa zaduhla, nezdrava stanovanja, ki jim kužijo zdravje in jih spravljajo v družbe, ki jim okužijo srce. — Svoj čas, pred dobrimi 15 leti osnovala se je v Celju »Dijaška huhinja«, katera si je postavila blag, človekoljuben namen, ohraniti mlada, telesno in duševno razvijajoča se bitja pred najhujšim, pred stradanjem, in ista dosega sedaj s pomočjo blagih dobrotnikov, da se nasiti vsako opoludne okolu 40 dijakov.

To je bilo dosedaj za skrajno silo. Storimo sedaj en korak dalje! Osnujmo še »Dijaški dom« v Celju, dom, v katerem bodo slovenski dijaki, ki niso tako srečni, da bi mogli študirati, bivajoč v sredi svojih dragih, ampak morajo zapustiti ljubo doma in se podati v tuji jim svet, dobili zavetje, stanovanje, v katerem se bodo vestno nadzorovali in vzgajali v pravem duhu!

Pri pogovoru, dne 18. t. m., storili so celjski Slovenci sklep, naj »Dijaška kuhinja« razširi svoj delokrog; ne samo hrano, tudi streho, dom, naj daje slovenskim dijakom v Celju; osnuje naj se »Dijaški dom« v Celju!

Pozivljamo toraj Vas rojaki, ki imate ljubeče srce za našo slovensko mladino, da prinašate prispevke za označeni namen. Spominjajte se ob vseh prilikah »Dijaškega doma« v Celju; opominjajte svoje prijatelje in znance nanj. — Pričakujemo pred vsem, da nijeden slovenski občinski zastop, nijeden okrajni zastop nobene posojilnice, nobene hranilnice ne bode zaostal! — Pa tudi zasebniki naj ne zaostajajo. Komur podelil je Bog posvetni blagor, naj pristopi kot ustanovnik »Dijaškega doma« s prispevkom 200 K ali več; komur dal je Bog manjše, naj pa od tega žrtvuje primeren prispevek! — Prispevki naj se pošiljajo naravnost na »Dijaški dom« v Celju. Podpisani odsek izkazoval jih bode vedno v slovenskih časnikih ter zabeleževal v spominsko knjigo, katera bode še poznim potomcem naznanjala imena blagodušnih prijateljev slovenske učeče se mladine.

Združimo torej svoje moči, da se dvigne kmalu ob bistri Savinji v Celju »Dijaški dom«!

V Celju meseca aprila 1902.

Lovro Baš, c. kr. notar, **Anton Cestnik**, gimn. profesor, **dr. Ivan Dečko**, odvetnik, **Jos. Kožub**, gimn. profesor, **Franc Ogradi**, opat, **dr. Josip Sernek**, odvetnik, **dr. Josip Vrečko**, odvetnik.

Za varstvo riboreje je odredilo stajersko namestništvo, da se bodo strogo nadzorovala vsa ona industrijska podjetja, ki spuščajo svoje tovarniške odpadke v vode, da se ne bo zopet pripetilo, kakor v reki Anizi, kjer so vse ribe uničene vsled zanikrosti neke tovarne.

Cerkvene stvari.

Kanonično umeščenje. Dne 21. t. m. je bil mil. g. kanonik dr. Martin Matek v stolni cerkvi po prevz. gospodu knezoškofu slovesno umeščen.

Cerkveno slavlje v Št. Petru pri Mariboru. Kake so družine, taki so narodi, take so države, taka je cela človeška družba. Pomen družin je katoliška cerkev vedno v vsej važnosti upoštevala. Družinam je poposvečevala posebno dušeskrbno pozornost. V naši škofiji se je pod našim sedanjim škofom ustanovila družba sv. Družine, koje namen je, da se ohranijo družine naše škofije v pravem krščanskem duhu. Naš mil. knez in škof gledajo z očetovsko skrbjo na to cerkveno družbo. Koliko jim je pri sreji pravi duh v naših družinah, pokazali so tudi zadnje nedeljo dne 20. t. m., ko so šli v bližnji Št. Peter blagoslavljat podobo sv. Družine za cerkev. Naše krščansko dobro ljudstvo je sprejelo svojega nadpastirja s spoštljivo ljubeznijo in mu je hvaležno za očetovski obisk. Objubljeno nam je daljše poročilo o zadnje-nedeljskem slavlju v Št. Petru.

Razstava cerkvene oprave. Prihodnjo nedeljo, dne 27. aprila t. l. ob 11. uri predpoldne bodo naš premilostljivi knez in škof razstavo cerkvene oprave družbe vednega čiščenja slovesno odprli v samostanu velečastitih oo. frančiškanov. — Razstavo si zamore vsakdo isto nedeljo in naslednje tri dni brezplačno ogledati. — **O p o m b a:** Družbi bi bilo vstreženo, ako bi veleč. cerkvena predstojništva vrnila zabojčke za kazule, ki jih imajo hranjene.

Društvena poročila.

Slovanska čitalnica v Mariboru priredi dne 4. maja velik koncert. Za poznejši čas se pripravlja slovenska igra »Deseti brat«.

Za slovensko šolo v Mariboru so darovali: Neimenovan namesto venca na grob kardinala Misije 5 K, dva Čeha v veseli slovenski družbi 2 K.

Občni zbor hranilnice in posojilnice pri Sv. Kunigundi n. P. se je iz nepričakovane zadržka preložil na nedeljo, dne 27. aprila z istim vspeedom. — Načelstvo.

Iz Sv. Jurja v Slov. gor. Da se ugodi dolgo gojeni želji Šent-Jurčanov, ustanovili smo končno vendar društvo »Edinost«. Pri ustanovnem shodu tega mladega društva so bili voljeni v odbor sledeči gospodje: Rošker Janez, veleposestnik na Malni, načelnik; Belec Franc, veleposestnik v Žičah, njegov namestnik; Perger Matej, učitelj, tajnik; Kraner Jurij, veleposestnik v Šent Jurskem dolu, njegov namestnik; dr. Somrek Josip, kaplan, knjižničar; Švajker Franc, posestnik pri Sv. Jurju, blagajnik; Kranjc Franc, veleposestnik na Malni, njegov namestnik; Kurnik Franc, posestnik v Gasteraju in Caf Jožef, krčmar pri Sv. Jurju, odborniki. Imenovani možje korenjaki so vsekakor porok plodnosnemu delovanju tega novoustanovljenega društva. Vsegamogočni mu podeli obilo sreče in blagoslova od zgoraj, da bi bilo njegovo delovanje tudi v resnici v blaginjo našega ljudstva. — Prvi občni zbor bo dne 4. majnika t. l. Vsakdo je povabljen in dobrodošel gost.

Dijaški kuhinji v Ptujju so razven v zadnji št. našega lista že imenovanih darovalcev še sledeči p. n. gospodje darovali: Šuta Al., župnik pri Sv. Marjeti 2 K; Keček And., kaplan pri Sv. Rupertu 2 K; Tomanič Janez, župnik pri Sv. Urbanu 5 K; prof. Majcen 2 K. Mesečni 2 kroni darujejo p. n. gg.: dr. Brumen, odvetnik; Cilenšek M., profesor; Horvat Frid., mestni kaplan; Moravec Fr., vikar; Podvinski A., beneficijar; Ožgan S., c. kr. notar; o. Peter Žirovnik, minorit in 1 krono dr. Ozvald K., profesor — vsi v Ptujju. — Pristrčna hvala vsem blagim dobrotnikom.

Št. Pavel pri Preboldu. Tukajšno katoliško izobraževalno društvo je pretečeno nedeljo svojim udom in neudom priredilo zopet enkrat prav veseli dan. Pod prostornim župniškim kozolcem, katerega je naša mladina lepo okinčala, zbrala se je velika množica gostov iz domače in sosednih župnij. Prva točka veselice je bila »Kmet Herod« ali »gorje mu, ki pride dijakom v pest«. Naši mladeniči so izvršili vrlo in v občno zadovoljnost gledalcev svoje uloge. Po tej šaljivi igri je č. gosp. E. Vračko govoril o važnosti tiska — da je tisek dandenes velemoč, in koliko hudega stori slabi, in koliko dobrega pa doseže dober tisek. Vse je zvesto in pazljivo poslušalo navdušenega govornika. Upamo, da ne bo brez sadu. Tretji del veselice pa je bila igra »sv. Neža«. Kakor prva, tako se je tudi ta igra najboljšje obnesla. Igralke so bile vse po takratni rimski noši oblečene, zato je bila igra tem bolj zanimiva. Kip malike je prav spretno izdelal tukajšnji domači mladenič. Vsi gostje so se veselili in zadovoljni vračali. Naši mladini pa in vsem drugim požrtvovalnim društvenikom, ki tako veliko storijo v korist društva in to vse brezplačno, bodi vsa čast in hvala! Naj ohranijo svojo požrtvovalnost, da bode društvo tudi za naprej tako lepo cvetelo in skrbelo za pouk in zabavo.

Sv. Ana n. K. v Slov. gor. Ko je priredilo tukajšnje bralno društvo dne 13. aprila t. l. že tretji zabavni večer v tem letu, so mladeniči-igralci spet pokazali, kaj zmored pridnost in vstrajnost. Toda ne le tem, ampak tudi našim mladenkam, udom bralnega društva, ki so nam skrbela za petje, gre čast in hvala za ta večer, kakor tudi slavnim

godcem, ki so sodelovali pri godbenem koncertu in pri godbeno-pevski igri »Sanje«. — Šaljiva sodnijska smešnica »Kakor ti meni, tako jaz tebi«, ki se je prva predstavljala, je skrbela za smeh. Skopi krčmar, ki je vbojemu loncevezarju hotel računati celo duhanje in vohanje vabljive vonjave pečenk, je na veselje in zadovoljstvo občinstva vsled razsodbe sodnikove moral propasti s svojim za loncevezarja bogato napravljenim računom. — Mladenič Št. Iljski, Fr. Žebot, ki je imel na to govor, je navduševal mladino za bralna društva, naredil dober utis na poslušatelje. Prav dobro v naslednjem pa se je obnesla krasna igra z godbo in petjem, v petih dejanjih, »Sanje«. Kar je »Lurska pastarica« za dekleta, to so »Sanje« za mladeniče. Obe igri ste precej težavni, a dovršeno lepi po vsebini. A »Sanje« so po zunanem svojem utisu le tedaj rajsko-krasne, da se zaziblješ tudi ti gledalec s spavajočim Vinkom v drugi svet med angeljce nebeske, ako prične ob začetku in v 5. dejanju ob koncu sna Vinkovega, ob kojega strani stoji nebeski angelj s povzdignjenim križem, igrati za odrom na lahko, kakor od daleč, godba pomešana z angeljskim zborom — prizor, ki je od bengalične luči razsvetljen, resnično veličasten! Vinko, sin bogatega Kremena, Fr. K. in angelj, deklica H. D. sta največ pripomogla med igralci do tega čarovitega utisa. — S to igro je bil vspeh večera zvršen. Nastopila pa sta še dva govornika nepričakovano. Prvi, mladenič od Št. Jurja na Ščavnici, nam je prinesel bratske pozdrave ondotnih mladeničev in mladenk, drugi pa gospod predsednik bralnega društva pri Sv. Antonu v Slov. gor., posestnik in godec Jurančič, je v krepkih in zbranih besedah risal blagodejno delovanje bralnega društva sploh, koje zedinja svoje ude, da jih lika, ki pa njim je tudi trdnjava in opora zoper narodne sovražnike. — Naj ostane ta večer, zlasti »Sanje«, vsem nezabljiv, da bi, kakor v tej igri, tudi pri nas vseh zmagoval svitli angelj vere in slovenske narodnosti zoper satana laži in nemškutarstva! To daj Bog!

Ormoška moška podružnica Sv. Cirila in Metoda izvolila si je pri letošnjem občnem zboru za predsednika g. dr. Oroslava Kristan, za blagajnika g. Ladislava Jeršeta in za tajnika g. Antona Porekar. Njihovim namestnikom pa gg. Adolfa Rosina, Davorina Trstenjak in Davorina Stanič. Kot zastopnika k občnemu zboru gg. Vekoslava Mikl in Antona Porekar.

Ormoška ženska podružnica sv. Cirila in Metoda izvolila si je pri letošnjem občnem zboru za predsednico gospo Rozo Mikl, za blagajničarko gospo Marijo Gomzi in za tajnico gdčeno Urško Kuharič. Namestnice tem so gospe Angela Porekar, Julijana Rajšpin in Helena Jursič. Kot zastopnica k občnemu zboru se izvoli gdčena Marija Štupca.

Iz drugih krajev.

Cerje-Tužno pri Varaždinu. Včeraj 22. t. m. popoldan ob 4. uri dospel je zračni balon z dvema grofoma Thun iz Prage v spremstvu nekega tovarnarja in pod vodstvom enega nadporočnika. Balon se imenuje »Meteor« in je lastnina nadvojvoda Franc Salvatorja. Zračni plov odjadral je iz Prage isti dan zjutraj ob pol 7. uri, popoldan ob 3. uri pasiral Muro in se ob 4. uri popoldan vsled preneha vetra na železniški postaji Cerje-Tužno pri Varaždinu usidral. Z večernim vlakom odpeljala se je gospoda nazaj v Prago.

Smrt nevarnega blaznika. V goriški bolnišnici je umrl te dni zblazneli kamnosek France Purič iz sežanskega okraja, katerega so prepeljali v norišnico dne 31. decembra 1900. Znorel je vsled ljubosumnosti proti svoji ženi. V tej svoji strasti in blaznosti je v svojem kraju ranil več oseb, predno so ga prepeljali v norišnico. Ta nesrečnež je bil najnevarnejši norec v goriški norišnici. Posrečilo se mu je tudi dvakrat uteči iz no-

rišnice; ker je bil jako močen, je z rokami zrušil zid in šel. Pri neki drugi priliki se mu je posrečilo na način divjakov z drgnjem lesa ob les, da je napravil ogenj in res zažgal svojo slamnico in je tudi hotel zažgati vso norišnico. Pazniki so seveda pravočasno zapazili njegovo vedenje in so mu preprečili namero.

Predpravice nekaterih avstrijskih polkov. Polk kneza Cumberlandskega ima pravico radi posebnega junaštva, ki jo je izpričal v bitki pri Wagramu 5. julija 1809, da sme pri vsaki priliki igrati koračnico grenadirjev. — Dragonski polk št. 14 se bo imenoval za vse čase «polk Windischgrätzov» in vsled zmagoslavne bitke pri Kolinu se morajo briti vsi možje, od najnižjega do polkovnika. Zakaj? V tem polku so bili ob času sedemletne vojske sami golobradi novinci in vojskovodja ni pričakoval od takih junakov vspeha. A «golobradci» so odločili bitko, v kateri je bil «velikanski Fric» premagan. Od tistega časa se polk brije. Pri novi organizaciji 1866. leta je nehala predpravica Windischgrätzovih dragoncev, a leta 1875 je bila zopet ponovljena. Častniki, kateri so od tega polka premeščeni k drugemu polku, imajo še za nadalje pravico, da se tudi brijejo. — Dragonski polk kneza Montecuculija ima pravico, da sme, kadar je «v službi», prehajati celo skozi dvorni grad na Dunaju z godbo ter razvito zastavo in polkovnik ima pravico, da sme, kadar je v polni oborožbi, koj naravnost brez napovedi stopiti pred cesarja.

Železniški vlak v čakalnici. Na kolodvoru v Franciji Saint-Valeryen-Canax priletel je železniški stroj z dvanajstimi praznimi vozovi s tako silo v poslopje, da je predrl steno in se hkratu znašel v čakalnici prvega razreda. Stroj dimnik in tender sta bila sicer poškodovana, a strojevodju in kurilcu, ki sta mirno ostala na svojem mestu, se ni zgodilo nič hudega.

Povratki v katoliško cerkev. V New-Yorku v cerkvi sv. Frančiška Salezijskega je sprejel o. O'Conner 40 protestantov v katoliško cerkev. Med njimi so bili profesorji, pisatelji, časnikarji, umetniki in nekaj protestantskih pastorjev. Najnovejša statistika kaže, da se je v pretečenem letu vrnilo v tem mestu 900 oseb v katoliško cerkev. Bile so to same častivredne in blage osebe, o katerih se je izrazil protestantski govornik: »Dobri nas zapuščajo in postajajo katoliki; slabi pridejo k nam in postanejo protestantje.«

Papež Leon XIII. in starost. Sedaj ob jubileju sv. očeta pravi neki francoski list, da je v rodbini papeževi že od nekdanj navadno, da člani iste dožive visoko starost. Tako je brat papežev kardinal Pecci doživel 84. leto, a drugi njegov brat 91. leto. Prejšnji telesni zdravnik papežev je dejal pri neki priliki, ako Leona XIII. ne zadene kaka težka bolezen, doživi brezdvomno visoko starost,

ker je povsem zdrave konstitucije. No, in naš sv. Oče je res na tem, da morda doživi stoletnico svojega rojstva, ker ne čuti nikakih težkoč in slabosti, ki jih ima navadno starost v svojem spremstvu. Ko je bilo pred nekaj časa več njegovih kardinalov bolehnih, dejal je sv. oče šaljivo: »Vse boleha, samo mi mladi ljudje smo zdravi.« Za vladanja sedanjega papeža umrli so trije državni tajniki in 138 kardinalov.

Zapeljivca svoje žene in hčere ustrelil. Šime Gjelahič je bil hišni prijatelj Pavla Posavaca v Gorjanu. Pavel Posavac je zaupal svojemu prijatelju, a ta ga je nesramno osleparil. Zapeljal mu je ženo in naposled še — hčer. Hčer je očetu jokaje izpovedala svoj greh. Ko je Gjelahič zopet prišel na posete, ga je Posavac na pragu svoje hiše ustrelil. Sedaj je Posavac obsojen k — smrti na vešalah.

Višek dresure so občudovali nedavno Amsterdamčani v nekem cirkusu, ki sedaj ondi gostuje. Krotilec levov vrgel je zverinam kos mesa, a položil je svojo nogo na meso in levi so se — odplazili v kot. Vse je občudovalo to dresuro in nekdo je vprašal storilca, ako bi levi to tudi storili, ako bi tri dni nič ne jedli. «Da», odgovoril je krotilec. Možja sta takoj stavila za visoko stavo. Mož, ki se je podal s krotilecem zveri v stavo, je najel nekaj ljudi, ki so tri dni pazili, da levi res niso dobili nič jedil. Tretji dan je bil cirkus natlačen radovednega občinstva. Krotilec stopi med leve, vrže jim kos mesa, levi divje zatulijo, krotilec pa stopi na meso, povzdigne bič in levi se — ne zganejo. Nato pobere krotilec kos mesa in ga vrže levom še enkrat. V hipu so levi meso požrli. Krotilec je dobil veliko stavo. Smejoč se, je povedal občinstvu skrivnost, kako je leve tako sijajno ukrotil. Ko je vadal leve, jim je vedno najprej vrgel kos mesa napojenega s petrolejem. Levi tako meso niso marali. Potem jim je vedno vrgel vžitno meso. Sedaj so levi vedno mnenja, da je prvi kos vedno napojen s petrolejem, zato ga ne marajo in planejo na meso, ko ga jim šele drugič vrže.

Velika kneginja in dijak. V petrograjski aristokraciji gre — tako poročajo neki listi — od ust do ust presenetljiva povest, katere glavna junakinja je velika kneginja Jelena, hči carjevega brata. Veliko kneginjo so hoteli dati generalu Viktorju

Napoleonu, potomcu velikega francoskega cesarja Napoleona I., ali ona ni mogla zapopasti, zakaj naj bi se pokorila dvorni želji, ko je naklonjena ubogemu dijaku. Ker je vedela, da car ne privoli v njeno zvezo, pa je poiskala drugo pot, da doseže cilj svojega srca. Predlagala je dijaku, da bi pobegnila v inozemstvo, kar je dijak kajpada takoj hotel izpeljati. Ali bila nista dovolj previdna in redarstvo ju je zasačilo v Varšavi. Tu so ju ločili: kneginjo so odvedli nazaj na dvor, dijaka pa — v Sibirijo.

Gospodarske drobtinice.

Omejitev živinskega prometa iz Štajerskega na Primorsko. Oziraje se na to, da se je iz Štajerskega zanesla kuga, je c. kr. namestništvo v Trstu z razglasom z dne 25. marca 1902, št. 7880 radi svinjske kuge prepovedalo uvažati svinje na Primorsko iz političnih okrajev Bruck o/M., Judenburg, Ljubno in Ptuj.

Loterijske številke

Line 19. aprila:	63, 23, 15, 71, 75,
Trst 19. aprila:	82, 70, 87, 14, 6

Samov teh zavojih se dobiva pristna, tako splošna priljubljena

Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Društvena naznanila.

- Dne 27. aprila: Sv. Urban pri Ptuj, osnovni zbor bral. društva. Govori g. Fr. Gomilše k.
- > > > »Bral. društva v Tinjah« popoldan zborovanje. Govori g. Bele o vinoreji.
- Dne 4. maja: Koncert »Kmet. bral. društva v Gor. Radgoni« v gostilni »pri Angelju« s tamburanjem, petjem, četvorko na lok in deklamacije.
- > > > »Bral. društva pri Sv. Rupertu v Sl. gor.« veselica popol. ob 3. Petje in igri: »Kmet Herod« in »Jeza nad petelinom in kes«.
- Dne 11. maja: »Dekliške zveze bral. društva pri Sv. Juriju ob Ščavnici« velika spomladanska slavnost pri podružnici Sv. Duha na Starigori.

Vabilo

na

občni zbor

„Okrajne posojilnice v Ljutomeru“

ki se bode vršil

v nedeljo, dne 4. majnika t. l. ob 8. uri dopoldne
v Fran-Jožefovi šoli v Ljutomeru.

Dnevni red: 200 1—1

1. Poročilo nadzorništva o računu za l. 1901.
2. Izločitev udov.
3. Volitev načelstva.
4. Volitev nadzornega svetovalstva.
5. Razni predlogi.

Ako bi ta na 8. uro sklican občni zbor ne bil sklepčen, se vrši ob 10. uri istega dne z istim dnevnim redom in v istih prostorih drugi občni zbor, kateri bode v smislu zadružnih pravil sklepal veljavno tudi ne oziraje se na število navzočih zadružnikov.

V Ljutomeru, dne 16. aprila 1902.

Kukovec, ravnatelj.

Služba

cerkovnika in organista
v Apačah je izpraznjena.

Prosilci, (nemskega jezika zmožni), v prvi vrsti cecilijanci, naj se oglasijo do 20. maja pri cerkvenem predstojništvu v Apačah (Abstall) pri Radgoni. 196

Posestvo

10 minut od Sv. Trojice v Slov. gor. obstoječe iz travnika, njiv, gozda in obširnega sadonosnika z gospodarskim poslopjem v skupnem merilu 10 oralov se prostovoljno in po ceni proda. Ponudbe: Upravništvu „Slov. Gosp.“ 195

Novo!

**Molitvenik
Sveto opravilo.**

Za mladino in tudi za odrasle.

Spisal
Jožef Čede,
kapelan.

Cena 70 vin, po pošti
10 vin. več.

— Priporoča —
tiskarna sv. Cirila.

Novo!